U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **P. Č.,** proti žalované: **Česká advokátní komora,** se sídlem Národní 16, Praha 1, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 30 A 39/2010, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu,

takto:

I. Návrh **se zamítá.**

II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Návrhem ze dne 2. 8. 2010, doručeným Městskému soudu v Praze (dále též „městský soud“) dne 11. 8. 2010, se žalobce (dále též „navrhovatel“) domáhal určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), konkrétně navrhl, aby Krajský soud v Brně (dále též „krajský soud“) „vypravil“ jeho návrh ze dne 2. 6. 2010, jímž se domáhal změny usnesení krajského soudu o postoupení věci Nejvyššímu správnímu soudu. Uvedl, že krajský soud ho nevyrozuměl o tom, že k návrhu ze dne 2. 6. 2010 nebude přihlížet, a právní věc postoupil městskému soudu. Důvodem nevypravení však nemůže být nezaplacení soudního poplatku ani nezastoupení žalobce. Nejvyšší správní soud by měl rozhodnout, který z krajských soudů je příslušný k řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované. Navrhovatel namítá přitom nepříslušnost Městského soudu v Praze.

Krajský soud v Brně ve vyjádření k návrhu popsal dosavadní průběh řízení. Uvedl zejména, že podání navrhovatele ze dne 26. 4. 2010, kterým se navrhovatel domáhá přezkoumání rozhodnutí žalované žalobci dosud nedoručeného, č. j. 589/10 usnesením ze dne 24. 5. 2010, č. j. 30 A 39/2010 - 5 postoupil Městskému soudu v Praze jako soudu místně příslušnému. Podáním ze dne 2. 6. 2010, doručenému dne 8. 6. 2010 Krajskému

soudu v Brně se navrhovatel domáhal změny tohoto usnesení, přičemž uvádí, že v daném případě se jedná o rozhodnutí, jímž se upravuje vedení řízení a není přípustná kasační stížnost. Toto podání krajský soud postoupil městskému soudu s tím, že se nejedná o kasační stížnost, ale jde pouze o blíže nedefinovatelný návrh na změnu uvedeného usnesení. Městský soud však podání vrátil krajskému soudu, aniž by ve věci provedl jediný úkon. Krajský soud zdůraznil, že žalobce vedl či stále vede přibližně 70 soudních řízení. Jednotlivá podání bývají zasílána v jedné obálce a někdy bývají obtížněji čitelná. Bývá tak těžké určit, ke kterému řízení se vztahují. I předmětné podání ze dne 2. 6. 2010 je značně nesrozumitelné a neurčité. Zasílání věci mezi krajskými soudy tak způsobil zejména žalobce svým nejasným podáním. Krajský soud následně přistoupil k úkonům podle § 108 s. ř. s. a vydal usnesení ze dne 25. 6. 2010 , č. j. 30 A 39/2010 - 10, kterým vyzval navrhovatele, aby ve lhůtě do 1 měsíce ode dne doručení doplnil své podání, které bylo vyhodnoceno jako kasační stížnost proti usnesení o postoupení věci, která však postrádá předepsané náležitosti. V usnesení krajský soud podrobně uvedl, které náležitosti mají být doplněny.

Krajský soud dále uvedl, že předmětný návrh na určení lhůty žalobce adresoval v jediném vyhotovení pouze městskému soudu k jeho sp. zn. 7 A 106/2010. Toto podání bylo městským soudem zařazeno do spisu, který je před krajským soudem veden pod sp. zn. 30 A 29/2010, jenž byl krajskému soudu vrácen až dne 27. 8. 2010. Krajský soud též podotkl, že žalobce na jeho výzvy neodpovídá, popř. jim nevyhovuje či na ně reaguje zmatečným způsobem, s ustanovenými advokáty nespolupracuje. Krajský soud tak nemůže nad rámec žalobcova podání dovozovat, čeho se domáhá.

Z předloženého spisu krajského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že navrhovatel se žalobou ze dne 26. 4. 2010 domáhal zrušení rozhodnutí žalované, které identifikoval pouze č. j. 589/10 bez uvedení data. V návrhu uvedl, že požaduje zrušení uvedeného rozhodnutí dosud nedoručeného, protože nemá žádné opodstatnění. Krajský soud v Brně usnesením ze dne 24. 5. 2010, č. j. 30 A 39/2010 - 5 postoupil věc Městskému soudu v Praze, a to s odkazem na ust. § 7 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, neboť sídlo žalované se nachází v obvodu Městského soudu v Praze. Toto usnesení bylo řádně doručeno navrhovateli dne 3. 6. 2010. Podáním ze dne 2. 6. 2010, adresovaným Nejvyššímu správnímu soudu a doručeným krajskému soudu dne 8. 6. 2010, se navrhovatel domáhal změny usnesení o postoupení věci. Následně krajský soud. poté, kdy mu byla věc městským soudem vrácena, usnesením ze dne 25. 6. 2010, č. j. 30 A 39/2010 - 10 navrhovatele vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení usnesení doplnil toto podání, které posoudil jako kasační stížnost, zaslal soudu plnou moc udělenou advokátovi k jeho zastupování v řízení o kasační stížnosti. Zároveň soud navrhovatele vyzval k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ve lhůtě 10 dnů od doručení usnesení. Tuto výzvu se nepodařilo krajskému soudu navrhovateli řádně doručit prostřednictvím pošty (nedoručená písemnost se mu vrátila dne 14. 7. 2010), pročež ji následně dne 21. 7. 2010 na dobu deseti dnů vyvěsil s řádným poučením na své úřední desce. Z listin, založených v soudním spise, není patrné, že by žalobce na toto usnesení nějak reagoval, dalším jeho úkonem byl již výše popsaný návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu ze dne 2. 8. 2010, doručený Městskému soudu v Praze dne 11. 8. 2010 k jeho sp. zn. 7 A 106/2010. Městský soud poté žalobcovo podání zaslal krajskému soudu, který je, coby

návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu, postoupil se svým vyjádřením a spisem Nejvyššímu správnímu soudu, jemuž byl doručen dne 15. 9. 2010.

Podle ust. § 174a odst. 6. zákona o soudech a soudcích příslušný soud rozhoduje o návrhu na určení lhůty usnesením. Návrh odmítne, byl-li podán někým, kdo není k jeho podání oprávněn, anebo jestliže navrhovatel neopravil nebo nedoplnil řádně návrh v určené lhůtě, jinak o něm rozhodne bez jednání do 20 pracovních dnů ode dne, kdy mu byla věc předložena nebo kdy byl návrh řádně opraven nebo doplněn.

Pokud soud, vůči němuž návrh na určení lhůty směřuje, již procesní úkon, u kterého jsou v návrhu namítány průtahy v řízení, učinil, příslušný soud návrh zamítne; stejně tak postupuje, dospěje-li k závěru, že k průtahům v řízení nedochází.

Dospěje-li příslušný soud k závěru, že návrh na určení lhůty je oprávněný, protože s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu dochází v řízení k průtahům, určí lhůtu pro provedení procesního úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány průtahy; touto lhůtou je soud, příslušný k provedení procesního úkonu, vázán. Je-li návrh uznán jako oprávněný, hradí náklady řízení o něm stát.

Nejvyšší správní soud v projednávané věci dospěl k závěru, že návrh není oprávněný.

Průtahy v řízení znamenají, že v soudním procesu dochází k neodůvodněně pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu či dokonce ke vzniku excesivního stavu, kdy dochází k nečinnosti soudu. Podle § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích se soud při posuzování oprávněnosti návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu zabývá otázkou, zda v řízení dochází k průtahům, s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu.

V daném případě se žalobce domáhá předložení jeho návrhu ze dne 2. 6. 2010 Nejvyššímu správnímu soudu. Návrhem ze dne 2. 6. 2010 se přitom žalobce domáhal změny usnesení krajského soudu o postoupení věci místně příslušnému městskému soudu. Zde je nutno v prvé řadě konstatovat, že proti usnesení krajského soudu o postoupení věci místně příslušnému soudu podle § 7 odst. 6 s. ř. s. je přípustná kasační stížnost, o čemž byl navrhovatel rovněž řádně poučen. Nejvyšší správní soud přitom nemá pochyb, že žalobcův návrh ze dne 2. 6. 2010, byť tak není formálně označen, je obsahově kasační stížností proti uvedenému usnesení, lze zde tedy připustit, že krajský soud tak měl takto podání ze dne 2. 6. 2010, jakkoli nesplňovalo náležitosti, posoudit a nikoli postoupit věc Městskému soudu v Praze.

V případě podání kasační stížnosti soudní řád správní v § 108 ukládá krajskému soudu, vůči jehož rozhodnutí tento opravný prostředek směřuje, učinit nezbytné procesní úkony, a poté předložit kasační stížnost se spisy Nejvyššímu správnímu soudu. Nutno zdůraznit, že teprve po vykonání všech nutných úkonů může krajský soud věc předložit kasačnímu soudu. Z povahy věci a též s ohledem na délku některých zákonných lhůt (viz

např. § 106 odst. 3 s. ř. s.) je zřejmé, že tyto přípravné kroky by měly být učiněny bez zbytečných odkladů tak, aby kasačnímu soudu bylo umožněno o kasační stížnosti rozhodnout v přiměřené době po jejím podání. Délka této přípravné fáze je logicky ovlivněna mírou potřebné součinnosti účastníků řízení se soudem.

V nyní souzené věci krajský soud na podanou kasační stížnost, doručenou mu 8. 6. 2010, reagoval v konečném důsledku v přiměřené lhůtě, když dne 25. 6. 2010 vydal usnesení, jímž žalobce vyzval k odstranění vad kasační stížnosti, doložení plné moci udělené žalobcem advokátovi a zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost; nelze proto dospět k závěru o nečinnosti krajského soudu ve věci. Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v řízení před krajským soudem k průtahům nedochází a proto žalobcův návrh na určení lhůty zamítl podle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého stát hradí náklady řízení o návrhu na určení lhůty jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. října 2010

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu